

Даниял кітабы - Жетпіс жетінші нөмір

Пайғамбарлық параллельді ашу: 1863 жылғы лаодикеялық адвентизм және библиялық типология

Jeff Pippenger

2024-02-10

1863 жылғы Лаодикеялық адвентизмнің бүлігі Иерихонды қайта тұрғызуға қарсы жарияланған қарғыс арқылы бейнеленген.

Сол кезде Ешуа оларға антпен былай деді: «Осы Иерихон қаласын қайта тұрғызып, салуға кіріскен адам Жаратқан Иенің алдында қарғыс атсын: оның іргетасын тұңғышының құнымен қалайды, ал қақпаларын кенже ұлының құнымен орнатады». Ешуа 6:26.

1863 жылғы Лаодикеялық адвентизмнің бүлігі құрылысшылардың бұрыштағы тасты қабылдамай тастауы арқылы бейнеленген.

Иса оларға былай деді: «Жазбалардан: “Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды; бұл — Жаратқан Иенің ісі, әрі біздің көзімізге ғажайып болып көрінеді”,— дегенді ешқашан оқымап па едіңдер? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін беретін бір халыққа беріледі». Матай 21:42, 43.

1863 жылғы Лаодикиялық адвентизмнің бүлігі Наронның алтын бұзауымен типтелген.

Өйткені олар маған: «Алдымыздан жүретін құдайларды бізге жасап бер; себебі бізді Мысыр жерінен алып шыққан анау Мұсаға не болғанын білмейміз»,— деді. Сонда мен оларға: «Кімде алтын болса, оны шешіп алсын»,— дедім. Осылайша олар оны маған берді; мен оны отқа тастадым, содан мына бұзау шықты. Мұса халықтың жалаңаш екенін көрді; (өйткені Нарон оларды дұшпандарының алдында масқара болулары үшін жалаңаш қылған еді). Мысырдан шығу 32:23–25.

1863 жылғы Лаодикиялық Адвентизмнің бүлігі Еробоғамның екі алтын бұзауы арқылы бейнеленген.

Егер бұл халық Иерусалимдегі Жаратқан Иенің үйіне құрбандық шалуға бара берсе, онда осы халықтың жүрегі қайтадан өз мырзасына, яғни Яхуда патшасы Рехабоғамға, бұрылып кетеді; сөйтіп олар мені өлтіріп, қайтадан Яхуда патшасы Рехабоғамға барады. Сонда патша кеңес құрып, екі алтын бұзау жасатты да, оларға былай деді: Иерусалимге шығып бару сендер үшін тым ауыр; міне, уа, Израил, сені Мысыр жерінен алып шыққан құдайларың осы. Біреуін ол Бетелге қойды, ал екіншісін Данға орнатты. 3 Патшалықтар 12:27–29.

1863 жылғы Лаодикеялық адвентизмнің бүлігі Яхудадан шыққан пайғамбар арқылы алдын ала бейнеленді; ол есек пен арыстанның арасында қаза тапты.

Ол нан жеп, сусын ішіп болған соң, өзі кері қайтарған пайғамбар үшін есекті ерттеді. Ол жолға шыққанда, жол үстінде оған арыстан кездесіп, оны өлтірді; оның өлексесі жолға тасталып қалды, ал есек оның қасында тұрды, арыстан да өлексенің қасында тұрды. Патшалықтар 3-жазба 13:23, 24.

1863 жылғы Лаодикиялық адвентизмнің бүлігі ежелгі Израилдің шөл даладағы қаңғып жүруін бастаған оныншы сынағымен алдын ала бейнеленген.

Бірақ Менің тірі екенім қандай рас болса, бүкіл жер беті Жаратқан Иенің ұлылығына толады. Өйткені Менің ұлылығымды және Мысырда да, шөл далада да көрсеткен кереметтерімді көрген, әрі осы он рет Мені сынап, дауысыма құлақ аспаған сол адамдар өздерінің ата-бабаларына беремін деп ант еткен жерді, расында, көрмейді; Мені ашуландырғандардың ешқайсысы да оны көрмейді. Ал қызметшім Қалемке келсек, онда өзге рух болғандықтан және ол Маған толықтай ергендіктен, Мен оны өзі барып көрген жерге алып кіремін, әрі оның ұрпағы сол жерді иеленетін болады. Руларды санау 14:21–23.

Елші Пауыл былай деп үйретті:

Мұның бәрі оларға өнеге ретінде болды; әрі дүниенің ақырғы замандары жеткен бізге ескерту болсын деп жазылды. 1 Қорынттықтарға 10:11.

Осы пайғамбарлық қағидаға түсініктеме бере отырып, Уайт ханым былай деді:

«Ежелгі пайғамбарлардың әрқайсысы өз заманы үшін емес, біздің заманымыз үшін көбірек сөйледі; сондықтан олардың пайғамбарлықтары біз үшін күшінде. “Енді осының бәрі оларға үлгі ретінде болды; әрі дүниенің ақыры жеткен бізге ескерту болсын деп жазылды.” 1 Қорынттықтарға 10:11. “Оларға емес, бізге қызмет етіп жүргендері өздеріне аян етілді; сол нәрселер қазір көктен жіберілген Киелі Рух арқылы сендерге Ізгі хабарды уағыздағандар арқылы сендерге жария етілді; сол нәрселерге періштелер де үңіліп қарауды аңсайды.” 1 Петір 1:12....»

«Киелі кітап өз қазыналарын осы соңғы ұрпақ үшін жинақтап, бір арнаға тоғыстырды. Ескі өсиет тарихындағы барлық ұлы оқиғалар мен салтанатты істер осы соңғы күндерде шіркеуде қайталанып келді және қайталануда». Selected Messages, 3-кітап, 338, 339.

Ишаяның айтуынша, кейінгі жаңбыр туралы хабар — бір хабар, өйткені ол зұлымдардың оны тыңдаудан бас тартатынын көрсетеді және сол хабарды «үстіне үсті сызық» деп сипаттайды.

Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға ма, омыраудан ажыратылғандарға ма? Өйткені өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болуға тиіс. Себебі Ол осы халыққа кекеш тілмен және өзге тілмен сөйлейтін болады. Соларға Ол: «Қажығандарға тыныштық табуды осы арқылы бере аласыңдар; міне, осы — сергіту»,— деді; алайда олар тыңдағысы келмеді. Бірақ Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болды; сондықтан

олар барып, шалқасынан құлап, быт-шыт болып, тұзаққа түсіп, ұсталып қалатын болды. Ишая 28:9–13.

Жаңа ғана айқындап өткен алты желінің ішінде, әрі, әрине, біз нұсқамаған өзге де желілер бар, соның бірі 1863 жылды шөлде адасып жүруге алып келген үдемелі сынақтың соңы ретінде айқындайды. Екеуі бұрынғы келісім халқының айналып өтіліп, олардың орнына жаңа таңдалған халықтың қойылғанын атап көрсетеді. Біреуі Құдайдың қарғысы астында қираған әрі тастап кеткен күйінде қалдырылуы тиіс болған нәрсені қайта тұрғызу үшін қарғысты белгілейді, ал тағы біреуі баруға тыйым салынған жерге қайта оралғанын үшін қарғысты белгілейді. Екеуі Хабақуктың екі кестесін бейнелеген Он өсиеттің екі кестесінің жалған баламаларының мысалдарын келтіреді.

Һарон мен Еробоғамның алтын бұзаулары жалған қызғаныш бейнесін білдіреді; ол жалған 1863 жылғы кестені бейнелейтін. Біріктірілген кезде, Һарон мен Еробоғамның екі куәгері Хабакуктың екі кестесі бір кестені білдіретінін үйретеді; дәл сол сияқты, Он өсиеттің екі кестесі Құдайдың бір заңын білдіреді. Олар бірге, біріктірілгенде екі бөліктен тұратын бір нышанға айналады. Құдай заңының екі кестесіне тән сол бір пайғамбарлық динамика Хабакуктың екі кестесінде де бар, және Һарон мен Еробоғамның жалған бейнелері бірігіп, сол пайғамбарлық құбылысқа қатысты сөз қозғайды.

Адвентизмнің алғашқы ұрпағы Езекиелдің сегізінші тарауындағы қызғаныш бейнесімен бейнеленген. Езекиелдің сегізінші тарауында алтыншы жылдың алтыншы айының бесінші күнінде басталатын аян тоғызыншы тарауға ұласады; сол жерде жүз қырық төрт мыңның мөрленуі көрсетілген. Ақ әпке тоғызыншы тараудағы мөрлеу көрінісін қарастырғанда, Құдай мінезінің мойынсұнбайтындарды үшінші және төртінші ұрпақта жазалайтынын айқындайтын сипатын қамтиды. Сондықтан ол екінші өсиетпен тікелей байланысты ақиқатты енгізеді; бұл — Һарон мен Еробоғамның алтын бұзаулары тәрізді пұттарға табынуға тыйым салатын өсиет.

«Ол жанында жазушының сиясауыты бар, зығыр киім киген адамды шақырды; Жаратқан Ие оған былай деді: Қаланың ортасымен, Иерусалимнің қақ ортасымен өтіп, оның ішінде жасалып жатқан барлық жиіркеніштер үшін күрсініп, зар еңіреген адамдардың мандайларына белгі қой. Ал басқаларына менің естуімше былай деді: Оның соңынан қала ішін аралап өтіңдер де, қырыңдар; көздерің аяушылық танытпасын, рақым етпеңдер: кәріні де, жасты да, бойжеткендерді де, кішкентай балаларды да, әйелдерді де түгел қырыңдар; бірақ мандайында белгісі бар ешбір адамға жоламаңдар; әрі Менің киелі орнымнан бастаңыздар. Сонда олар ғибадатхананың алдында тұрған ақсақалдардан бастады».

Иса көктегі киелі үйдің рақым тағынан кетіп, кек алудың киімдерін киіп, Құдай Өздеріне берген нұрға жауап бермегендердің үстіне соттар арқылы Өз қаһарын төгуге жақын. «Жаман іс үшін үкім тез орындалмағандықтан, сондықтан адам баласының жүрегі зұлымдық істеуге толықтай берілген». Иеміздің оларға көрсеткен сабыры мен ұзақ төзімінің әсерінен жұмсарудың орнына, Құдайдан қорықпайтын және шындықты сүймейтіндер өздерінің зұлым жолында жүректерін одан әрі қатайтады. Алайда

Құдайдың төзімінің де шегі бар, және көп адам сол шекаралардан асып барады. Олар рақымның шектерінен асып кетті, сондықтан Құдай араласып, Өз абыройын ақтауы тиіс.

Жаратқан Ие аморлықтар туралы былай деді: «Төртінші ұрпақта олар осында қайта келеді; өйткені аморлықтардың заңсыздығы әлі толған жоқ». Бұл халық пұтқа табынушылығы мен азғындығымен айқын көзге түссе де, өз заңсыздығының тостағанын әлі толтырмаған еді, сондықтан Құдай оны түгелдей жойып жіберу туралы әмір бермейтін болды. Халық Құдайдың құдіретінің айрықша түрде көрініс табуын көруге тиіс еді, сонда оларға ақталуға ешқандай сылтау қалмайтын еді. Мейірімді Жаратушы олардың заңсыздығына төртінші ұрпаққа дейін төзуге даяр болды. Ал содан кейін, егер жақсылыққа қарай ешбір өзгеріс байқалмаса, Оның үкімдері олардың үстіне түсуге тиіс еді.

Шексіз Құдірет Иесі әлі де барлық халықтармен есепті еш жаңылмай дәл жүргізіп отыр. Оның рақымы тәубеге шақырған үндеулермен ұсынылып тұрған шақта, бұл есеп ашық күйінде қала бермек; бірақ сандар Құдай белгілеп қойған белгілі бір мөлшерге жеткенде, Оның қаһарының қызметі басталады. Есеп жабылады. Құдайдың төзімі тоқтайды. Олардың пайдасына рақым үшін бұдан былай ешқандай жалбарыну болмайды.

Пайғамбар ғасырлар тереңіне көз жібере отырып, осы уақытты өз аянында көрді. Осы дәуірдің халықтары теңдесі жоқ рақымдардың қабылдаушылары болды. Оларға көктің игіліктерінің ең таңдаулылары берілді, бірақ олардың үстінен күшейген тәкаппарлық, ашкөздік, пұтқа табынушылық, Құдайды менсінбеу және арсыз рақметсіздік жазылған. Олар Құдаймен есеп-қисабын тез арада жауып барады.

«Бірақ мені дірілдететін нәрсе — ең зор нұр мен артықшылықтарға ие болғандардың үстемдік еткен заңсыздықпен былғанып кеткендігі. Айналасындағы әділетсіздердің ықпалына түскендіктен, көпшілігі, тіпті ақиқатты мойындайтындардың өздері де, суып кетіп, зұлымдықтың қуатты ағынына тапталып барады. Шынайы тақуалық пен киелілікке қарсы бағытталған жалпыға ортақ менсінбеу Құдаймен тығыз байланыспағандарды Оның заңына деген қастерлеуінен айырады. Егер олар нұрға еріп, ақиқатқа жүректен мойынсұнып жүрген болса, онда осы киелі заң оны осылай менсінбей, біржола ысырып тастаған кезде, оларға тіпті де қымбат көрінер еді. Құдай заңының еленбеуі неғұрлым айқынырақ көрінген сайын, оны ұстанушылар мен дүниенің арасындағы айырмашылық шебі соғұрлым айқынырақ бола түседі. Құдайдың өсиеттеріне деген сүйіспеншілік бір топта оларға деген менсінбеу екінші топта қаншалықты күшейсе, соншалықты арта түседі.»

«Дағдарыс тез жақындап келеді. Жедел ұлғайып жатқан көрсеткіштер Құдайдың назар салатын уақытының таяп қалғанын көрсетеді. Ол жазалауға құлықсыз болғанымен, дегенмен жазалайды, әрі мұны кідірместен жүзеге асырады. Нұрда жүргендер таяп келе жатқан қатердің белгілерін көреді; бірақ олар Құдай Өз халқын назар салу күні қорғайды деген сеніммен өздерін жұбатып, күйреуді тыныш, бейкам күтуге тиіс емес. Мүлде олай емес. Олар басқаларды құтқару үшін аянбай еңбек ету өздерінің парызы екенін ұғынып, көмек үшін Құдайға берік сеніммен қараулары керек. “Әділ адамның ықыласты, жалынды дұғасы көп нәрсеге қабілетті”.»

«Құдайшылдықтың ашытқысы өз күшін мүлде жоғалтқан жоқ. Қауіп пен қауымның торығуы ең күшейген кезде, нұрда тұрған азғантай топ ел ішінде жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, зарлайтын болады. Бірақ олардың дұғалары, әсіресе, қауым үшін көтеріледі, өйткені оның мүшелері осы дүниенің салты бойынша әрекет етуде.

Осы адал азшылықтың жалынды дұғалары зая кетпейді. Жаратқан Ие кек алушы ретінде алға шыққанда, Ол сондай-ақ сенімді оның тазалығында сақтап, өздерін дүниенің арамынан былғамай сақтағандардың бәрінің Қорғаушысы ретінде де келеді. Дәл осы уақытта Құдай Өзіне күндіз-түні жалбарынып сиынатын, Өзі оларға ұзақ шыдамдылық танытса да, Өзінің таңдап алғандарының кегін қайтаратынын уәде еткен.

«Бұйрық мынау: “Қаланың ортасымен, Иерусалимнің ортасымен өтіп, оның ішінде жасалып жатқан барлық жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар жылайтын адамдардың маңдайларына белгі қой.” Күрсініп, зар жылаған осы адамдар өмір сөздерін жариялап келген еді; олар әшкерелеген, кеңес берген және жалынған болатын. Құдайды қорлап келген кейбіреулер тәубеге келіп, Оның алдында жүректерін кішірейтті. Бірақ Жаратқан Иенің ұлылығы Израилден кетіп қалған еді; көпшілігі әлі де діннің сыртқы рәсімдерін жалғастырып жүргенімен, Оның күші мен қатысуы жоқ болатын». Testimonies, volume 5, 207–210.

Езекиел баяндаған мөр басу көрінісін дұрыс ажыратып түсіну үшін Адвентизмнің төрт ұрпағын ұғыну аса маңызды. Уайт қарындас біз таңдаған үзіндіні Езекиелдің тоғызыншы тарауына тікелей сілтеме жасаудан бастайды, әрі біз таңдаған бөлік те Езекиелдің тоғызыншы тарауына тікелей сілтемемен аяқталады. Сол үзіндіде ол Езекиел туралы былай дейді: «Пайғамбар ғасырлар қойнауына көз жүгірте отырып, осы уақыттың өз аяны алдында бейнеленгенін көрді». Езекиел жүз қырық төрт мыңға мөр басылу кезінде болып жатқан жағдайларды көрді.

Алдыңғы мақалада біз Пайғамбарлық Рухының үш нақты үзіндісі арқылы осы үзіндідегі «Ефремнің маскүнемдері» «ақсақалдар» деп танылатынын, әрі екі үзіндіде де олардың Иерусалимнің (Адвентизмнің) басшылығын бейнелейтінін көрсеттік; олар бұрынғы жылдардағыдай Құдай құдіретінің қуатты көрінісі болуға тиіс екенін көре алмайды. Осы үзіндіде олардың көруден бас тартқан Құдай құдіретінің дәл сол көрінісі өздеріне түсірілетін Құдайдың үкімінің бір бөлігі ретінде жүзеге асады, өйткені: «адамдар Құдайдың құдіреті айрықша түрде көрініс тапқанын көруге тиіс еді, сонда оларға ешбір ақталу қалмас еді», — деп айтылған.

Лаодикиялық адвентизм 2001 жылғы 11 қыркүйекте себелей бастаған соңғы жаңбырдың көрінісін көруден бас тартады, бірақ олар сол жаңбырдың шарықтау шегін Түн ортасындағы айқай хабары соңғы күндері қайталанғанда көретін болады. Ол хабар — үшінші Қасіреттің Исламы. Өз Мәсіхін жаңа ғана айқышқа шегелеген ежелгі Израилдің басшылығы Елуінші күн мейрамында Киелі Рухтың төгілгенін көрмеді ме?

Бұл үзінді қауымды айқындайды; мәнмәтін бойынша оны Езекиел Иерусалим ретінде бейнелейді, ал қауымның (Иерусалимнің) ішіндегі мүшелер «кішігірім топпен» қарама-қарсы қойылады; олар сондай-ақ «жарықта жүретіндер» деп танылады және «адал азшылық» болып табылады. Киелі кітап «көптің» шақырылатынын, бірақ «аздың» таңдалатынын үйретеді. Үзіндінің тақырыбына Құдайдың Өз халқына төгілетін қаһары да кіреді. Халық өз үкімін өз басына түсірді, бірақ Құдай жою ісін жүзеге асыратын Өз періштелері екенін айрықша нақтылап көрсетеді. Құдай ешқашан өтірік айтпайды, әрі Ол адамдардың заңсыздығы үшін жазаны үшінші және төртінші ұрпаққа дейін жіберетін Өзі екенін уәде еткен. Үкімнің орындалуын Құдайдан басқа біреуге телу — Оның болмысын теріске шығару және Оны өтірікші деп меңзеу.

Бұл үзіндіде Езекиелдің құртушы періштелері Иерусалимнің арасымен өте бастаған кезде дәл сол сәтте «Оның қаһарының қызметі басталатыны» көрсетіледі. Құдайдың қаһары Иерусалимнен, яғни Оның шіркеуінен, яғни Лаодикиялық Адвентизмнен басталады.

Өйткені үкім шығарылатын уақыт келді, ол Құдайдың үйінен басталуға тиіс; ал егер әуелі бізден басталса, онда Құдайдың Ізгі хабарына мойынсұнбайтындардың ақыры не болмақ? 1 Петір 4:17.

Құдайдың қаһары Құдайдың періштелері арқылы жүзеге асырылады, және олардың ісі басталғанда, оларға: «соққы беріндер», бәрін де, әрі «көздерің аямасын, рақымшылық етпеңдер: кәріні де, жасты да, қыздарды да, кішкентай балаларды да, әйелдерді де мүлде қырып салыңдар; бірақ маңдайыңда белгісі бар бірде-бір адамға жақындамандар; әрі Менің қасиетті орнымнан бастаңыздар» деп бұйырылады. Құдайдың қаһары киелі періштелер арқылы орындалады, ал біз мұнда айқындағымыз келетін жайт — Құдайдың қаһар қызметінің басталуы төртінші ұрпақта жүзеге асатыны.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

Жаратқан Иенің құрбандық күні болғанда, әміршілерді де, патшаның ұлдарын да, бөтен киім кигендердің бәрін де Мен жазалаймын. Сол күні табалдырықтан секіріп өтетіндердің бәрін де, қожайындарының үйлерін зорлық пен арамдыққа толтыратындардың бәрін де Мен жазалаймын. Сол күні, — дейді Жаратқан Ие, — Балық қақпасынан шыққан айқайдың үні, екінші қақпадан шыққан ұлыған дауыс, ал төбелерден зор күйреудің сарыны естілетін болады. Улаңдар, ей, Мактеш тұрғындары, өйткені күллі саудагер халық жойылды; күміс көтеріп жүргендердің бәрі құрып кетті. Сол уақытта Мен Иерусалимді шамдармен тінтіп шығып, өз тұнбасына тұнып қалған адамдарды жазалаймын; олар жүректерінде: «Жаратқан Ие не жақсылық істемейді, не жамандық істемейді», — дейді. Сefания 1:8–12.